

2 Ιουνίου 2014

Άγιος Νεομάρτυρας Κωνσταντίνος ο «εξ Αγαρηνών»

[/ Πεμπτουσία](#)

Σήμερα εορτάζεται η μνήμη του αγίου Κωνσταντίνου του «εξ Αγαρηνών». Η άθληση και το μαρτύριο του αγίου Κωνσταντίνου είναι ένας ακόμα καρπός και μια μαρτυ-ρία, πως το Άγιο Πνεύμα μένει πάντα στην Έκκλησία. Οι Νεομάρτυρες συνεχίζουν τη σειρά και την παράδοση των αρχαίων Μαρτύρων της πίστης. Μετά την άλωση της Πόλης, στα πικρά χρόνια της τουρκοκρατίας, ένας μεγάλος αριθμός αγίων Μαρτύρων και Οσίων συνεχί-ζουν, και δεν θα πάψουν ποτέ, να δίνουν τη μαρτυρία της Ανάστασης του Ιησού Χριστού και να βεβαιώνουν την παρουσία του Αγίου Πνεύματος στην Εκκλησία.

Ο άγιος νεομάρτυρας Κωνσταντίνος ήταν μουσουλ-μάνος και καταγόταν από ένα χωριό της Μυτιλήνης, λεγόμενο Ψηλομέτωπο. Οι αδελφοί του είχαν στη Σμύρνη ένα οπωροπωλείο κι ο Κωνσταντίνος, πιο μικρός απ' όλους, πήγαινε τα ψώνια στα σπίτια των αγοραστών. Έτσι, πήγαινε και στην ιερή Μητρόπολη της Σμύρνης, όπου έβλεπε εκεί και άκουε τους κληρικούς και σιγά - σιγά μάθαινε και την ελληνική γλώσσα. Έτσι γεννήθηκε μέσα του ο πόθος να γίνει χριστιανός, γι' αυτό κι έφυγε από τη Σμύρνη και πήγε στο Άγιον Όρος. Εκεί στην αρχή ταλαιπωρήθηκε, ώσπου ο εξόριστος τότε στο Άγιον Όρος Οικουμενικός Πατριάρχης Γρηγόριος ο Ε', που ίσως τον γνώριζε από τότε που ήταν μητροπολίτης στη Σμύρνη, τον κατήχησε, του έδωσε το όνομα Κωνσταντίνος και τον βάπτισε.

Μια μέρα στη σκήτη του Τιμίου Προδρόμου ο Κωνσταντίνος προσκύνησε τα ιερά λείψανα Νεομαρτύρων κι από τότε άναψε μέσα του ο έρωτας του μαρτυρίου. Συμβουλευτήκε τον πνευματικό του, νήστεψε, πήρε συστατικά γράμματα του Πατριάρχη κι έφυγε για τη Σμύρνη, πηγαίνοντας να βαπτίσει την αδελφή του. Όταν

έφτασε στο Αϊβαλή, ένας Τούρκος τον αναγνώρισε· τον έπιασαν τότε και τον οδήγησαν στον Αγά. Στην ανάκριση που του έγινε, ο Κωνσταντίνος όχι μόνο ομολόγησε πως είναι χριστιανός, αλλά και δεν έκρυψε πως πρώτα ήταν μουσουλμάνος. «Τούρκος ήμουν», είπε, «αλλά φωτίστηκα από το Θεό και κατάλαβα πως η πίστη των αγαρηνών είναι μάταιη, και μόνη αληθινή και καθαρή είναι η πίστη του Χριστού. Έγινα λοιπόν χριστιανός, για να σώσω τη ψυχή μου».

Μετά την πρώτη αυτή ανάκριση, ο Κωνσταντίνος ρίχτηκε στη φυλακή. Εκεί με υπομονή και καρτερία σήκωσε σκληρά βασανιστήρια, χωρίς να αλλάξει την πίστη του. Σε μια δεύτερη ανάκριση, πάλι με θάρρος και παρρησία, ο άγιος Κωνσταντίνος έδωσε τη μαρτυρία Ιησού Χριστού. Σε μια στιγμή μάλιστα, με καύχηση Χριστού, έκαμε μπροστά στον ηγεμόνα το σημείο του Σταυρού. Βλέποντας πως ο Άγιος ήταν αμετάπειστος και αμετάθετος, ο Αγάς τον έστειλε δεμένο στην Κωνσταντινούπολη. Αλλά κι εκεί ο άγιος Νεομάρτυρας ούτε τις δελεαστικές υποσχέσεις δέχτηκε ούτε τις απειλές φοβήθηκε. Τελευταία, στις 2 Ιουνίου 1819, τον κρέμασαν. Έτσι ο άγιος Κωνσταντίνος πρόλαβε στην ίδια μαρτυρική τελείωση τον προστάτη του Άγιο Γρηγόριο, που ύστερ' από δυό χρόνια κι εκείνος απαγχονίστηκε.

Ο άγιος νεομάρτυρας Κωνσταντίνος ο «εξ Αγαρηνών» είναι ένας από τους πολλούς Αγίους της Εκκλησίας των νεωτέρων χρόνων. Είναι πρόνοια του Θεού ότι στα δύσκολα χρόνια της τουρκοκρατίας η ορθόδοξη Εκκλησία κράτησε τους υπόδουλους λαούς στην πίστη του Χριστού μαζί με τα άλλα και με την παρουσία πολλών αγίων Μαρτύρων και Οσίων. Και, όπως είπαμε στην αρχή, ή παρουσία αυτή είναι μαρτυρία και απόδειξη ότι το Άγιο Πνεύμα μένει πάντα στην Εκκλησία. Γιατί το χριστιανικό μαρτύριο δεν είναι ανθρώπινος ηρωισμός, αλλά κλήση και χάρη του Θεού. Μάρτυρας της πίστης δεν γίνεται ο καθένας που θα το φιλοδοξούσε, αλλά όποιος που τον καλεί ο Θεός και τον ενισχύει το Άγιο Πνεύμα, «δι' ου καταστέφονται μάρτυρες...». Αμήν.

(+Διονυσίου Λ. Ψαριανού, Μητροπ. Κοζάνης, *Εικόνες Έμψυχοι*, σ.78-80)